

Ponència política aprovada en l'Assemblea Nacional de Solidaritat Catalana per la Independència, celebrada el mes de desembre de 2015 a Cerdanyola del Vallès.

ANEM MÉS ENLLÀ

1. Anàlisi de conjuntura

L'independentisme ha assolit una fita extraordinària a Catalunya, la d'imposar-se de forma clara en vots i en escons a les eleccions al Parlament, conformant-se una majoria absoluta de diputats independentistes amb el mandat democràtic de proclamar la independència en els següents divuit mesos, tal i com constava en els programes electorals de les candidatures vencedores a favor de la constitució de l'Estat català.

Des de Solidaritat Catalana per la Independència ens felicitem per aquesta fita social, aconseguida gràcies al compromís constant i reiterat de la majoria del poble català. Constatem, però, que aquesta fita en sí mateixa no és suficient per poder constituir l'Estat català. No podem oblidar que si bé aquesta majoria social i política és la condició necessària per assolir la independència encara no és condició suficient, car cal implementar i fer efectiva aquesta majoria fins a la proclamació de la independència, el control del territori i les àrees estratègiques, i el reconeixement internacional del nou Estat català i la seva extensió a la resta dels Països Catalans.

És imprescindible, doncs, que l'independentisme desenvolupi en els propers mesos una estratègia adequada cap a fer efectiva la condició suficient: poder exercir de forma fiable la independència per part de les institucions i del poble català. En aquest sentit, encara queden importants interrogants que des de l'actual majoria política no obtenen una resposta satisfactòria: com es proclamarà la independència? Quan? Com es farà efectiu el control del territori i de les infraestructures estratègiques?

Des de Solidaritat tenim clar des de la nostra fundació que la proclamació de la independència ha de passar per una declaració unilateral d'independència (DUI) per part de la majoria de diputats i diputades del Parlament. Un acte unilateral, avalat per les urnes, que compta amb precedents i amb el reconeixement del Tribunal Internacional de Justícia que cap norma internacional en prohibeix el seu ús com a via per fer efectiva la voluntat majoritària del poble quan no són possibles altres mecanismes democràtics com el referèndum. Aquesta DUI de moment no ha estat assumida pels nostres representants al Parlament, però el que sí s'ha aconseguit, sembla, és l'assumpció de la unilateralitat com a concepte d'actuació política. En qualsevol cas, la hipotètica DUI o les diferents postures d'unilateralitat, han d'anar acompanyades d'una gran mobilització dels independentistes, del suport dels ajuntaments, i del control del territori.

La recent declaració d'inici del procés d'independència aprovada pel Parlament reflecteix amb claredat que l'objectiu final és la constitució de la República Catalana com a Estat independent, i que s'ha d'iniciar un procés constituent. És un altre significatiu avenç, però la mateixa declaració no especifica de quina manera ni quan serà proclamada aquesta independència ni fa cap menció a la resta de territoris de la nació catalana. Solidaritat catalana interpreta els resultats del 27S en clau de clara victòria del bloc del Si (55%) en front del bloc del No (45%) un cop descomptat del total el 13% de vots que, per voluntat expressada publicament pels partits que els van recollir, no poden ser comptats com a vots contraris a la independència.

Observem com, una vegada més, l'estratègia del com i el quan es farà efectiva la independència no apareix de forma clara i es dilueix respecte al que expressaven els programes electorals dels partits que la defensen al Parlament. Addicionalment, en el moment d'escriure aquesta ponència encara no està constituït el govern català que haurà d'implementar molts dels aspectes descrits. Una qüestió que genera molts dubtes i preocupació sobre la solidesa de l'aliança política transversal per constituir la República catalana.

Des de Solidaritat creiem, per tant, que encara ens queda feina política a fer en la direcció que es compleixi l'ambició política expressada en els programes electorals i que aquesta ambició no es dilueixi una vegada constituït el Parlament i eventualment el proper govern. Cal una tasca de pressió a JuntsPelSí i la CUP, perquè arribin a un acord per fer la investidura i constituir el govern català al més aviat possible, amb la finalitat de complir la declaració aprovada al Parlament i l'aplicació del programa de JuntsPelSí, coalició que SI hi hem donat suport. Tot sense perdre de vista l'escenari més negatiu per a l'independentisme que representarien unes noves eleccions anticipades fruit del desacord i l'interès partidista del bloc independentista al Parlament. En aquest darrer escenari Solidaritat hauria d'avaluar quina opció ha de prendre en aquestes noves eleccions.

2. Recursos estratègics per al discurs

2.1 Discurs extern

Per discurs extern s'entén el nostre missatge públic. El que volem transmetre i al qual volem donar-li visibilitat.

Solidaritat ha de ser referència de l'independentisme unilateral de diversa procedència ideològica. Aquest ha de seguir sent el seu fonament i la secció diferencial de la nostra proposta política que s'ha de mantenir. La mida d'aquest "target" pot condicionar d'entrada el suport que podem rebre, però ens permet una fortalesa i coherència de discurs, a partir del qual anar eixamplant la base. Abandonar aquesta secció pot produir la desaparició del missatge més contundent unilateral, amb dificultats per subsistir sense estructures funcionals que el puguin defensar o propagar.

A la vista dels nostres resultats d'interpretació més accessible i immediata, com són els electorals i els de visibilitat als mitjans, aquesta fermesa en el fons s'ha de conjugar amb l'ús d'unes formes de transmissió més adaptades a la capacitat de recepció de la nostra gent. S'ha de ser capaç de detectar quina és la manera de transmetre més efectiva en

cada moment i fer-la servir. Això implica una flexibilitat acceptada per tota l'estructura del partit, incloent també la flexibilitat a nivell territorial i local. Les dinàmiques no són les mateixes al Principat que al País Valencià, Les Illes, la Catalunya Nord o en els municipis. No ho ha de ser doncs tampoc, en les formes, la manera com ens comuniquem. Cal fer ús de la política quan volem tenir efectivitat política. Es pot ser suau per transmetre missatges de duresa conceptual, i de vegades també cal crear la polèmica, el discurs impactant o el xoc frontal si el moment i la transmissió de la idea així ho requereixen. Adaptació i flexibilitat sense perdre el fons.

La tàctica política també s'ha de basar en la recerca de complicitats amb tots aquells que apostin per la unilateralitat, ja que no estem ni estarem sols en el camí cap a la independència. La nostra experiència ens indica que sense establir contactes amb altres entitats o partits és difícil participar de les grans dinàmiques de país. En aquest anys de fortes tensions, molts dels ponts de diàleg inicials han estat destruïts. Per tant, cal ser generosos, en excés. Cal recuperar la confiança amb totes i cadascuna de les entitats favorables a la independència creant noves condicions que ho permetin. De manera activa, hem de proposar trobades, hem d'intercanviar parers i ens hi hem de relacionar amb fluïdesa. Hem d'exercir, des del seu costat, la nostra capacitat d'influència i propagar la idea de la unilateralitat com a via per assolir la independència. Ho hem de fer, però, sense perdre la nostra pròpia independència i llibertat d'actuació.

Solidaritat i els seus dirigents també han de crear les bases per a la col·laboració amb el cos d'intel·lectuals, opinadors i periodistes del país, que són els que en gran part acaben conformant l'opinió pública i publicada i que fins ara, llevat d'alguns casos puntuals, han mostra poca recepció al nostre projecte.

Pel que fa al discurs teòric, la ponència aprovada en l'Assemblea del mes de novembre del 2014, on definim la unilateralitat i el concepte de nació catalana, és plenament vigent i ha de seguir sent el nucli de les nostres propostes tècniques. Sobre la transversalitat del

projecte, cal recordar que Solidaritat defensa també un programa que re-equilibri la correlació de forces entre les classes populars i les classes dominants a favor de les primeres, contrarestant la tendència de l'actual sistema de les darreres dècades a augmentar les diferències socials. Entenem per «classes populars» aquells sectors socials (treballadors assalariats, autònoms, petits empresaris...) que pateixen el domini econòmic i polític (especialment en l'àmbit legislatiu) imposat per les grans empreses.

2.2 Discurs intern

Per discurs intern ens referim al que es transmet des de les estructures del partit cap a elles mateixes i cap als adherits i simpatitzants. És fonamental per al bon funcionament del partit, la cohesió dins l'organització i l'estímul de la nostra capacitat d'acció a través dels nostres adherits. És necessari dotar-lo d'un esquelet conceptual que reforci i doni forma a com ens veiem nosaltres mateixos:

Solidaritat és una EINA de l'independentisme unilateral. Així ha de ser percebuda per tots els seus integrants. Com a eina, ha de ser utilitzada sense límit, en la consecució de l'objectiu que és la independència de facto, assolida, no imaginada. Hem de ser capaços d'acceptar que si en el camí d'aquest objectiu, Solidaritat es transforma, es redueix o es destrueix, però s'avança, bon ús haurà tingut. La perpetuació del partit "per se" o la dissolució per conservar-ne bons records, no aporten res a la independència. El que dignifica i dona tot el sentit al partit no és acabar bé, o tenir la raó, o ser els més perspicaços, sinó avançar el màxim possible cap a l'objectiu i aconseguir-lo.

Solidaritat té la vocació d'esdevenir un partit decisiu i de suport social, però actualment és, i pot seguir sent, a curt i mitjà termini, un partit petit. Per tant, l'anàlisi dels errors comesos ha de ser profunda i sincera però autolimitada en les responsabilitats i sobretot en el temps. El discurs intern s'ha de construir en base a propostes i a idees i també a l'execució pràctica i real d'aquestes propostes i idees.

La vehiculació d'aquest discurs d'acció ha de ser a través d'un projecte engrescador que pot necessitar, prèvia votació dels adherits, d'una renovació o unes reformes profundes de les estructures, dels òrgans de govern o dels equips directius tant a nivell nacional com local. Cal presentar una imatge forta, capaç d'atreure gent amb ganes de treballar, oberta a tothom i sobretot, que encoratgi també a aquells adherits que davant les pròpies mancances del partit i la conjuntura política hagin disminuït la seva activitat. Els necessitem a tots per assolir el nostre objectiu.

L'anàlisi interna de la nostra tasca ha de tenir en compte sempre aquest dos elements: som una eina i som útils. La nostra feina s'ha de considerar vàlida si aconseguim provocar, donar idees, obrir debats, en definitiva, estimular l'independentisme. Aquesta és la nostra mesura de l'èxit. Les eleccions poden ser una oportunitat de mobilització i de confrontació de programes, idees i missatge.

Davant de les dificultats externes i internes, hem de recordar que és el nostre deure patriòtic bastir un projecte unilateral més enllà de la visibilitat, més enllà de la recompensa social. Les nostres idees s'ha demostrat que es transmeten. Els nostres postulats i la defensa que en fem han condicionat de manera objectiva i objectivable l'actuació d'altres partits. Fins a assolir la independència, s'ha de treballar excepte en el cas improbable i d'obligada demostració, que dissoldre's o aturar les activitats beneficiï indiscutiblement la nostra causa.

3. Propostes

Des de Solidaritat pretenem analitzar el moment polític actual, tot avaluant la capacitat operativa de l'organització, per ser útils al nostre país. Creiem que la ciutadania necessita referents de política comparada que ajudin a normalitzar els mecanismes que porten fins a la Independència en contextos on s'han assolit les Independències per la via unilateral.

L'independentisme unilateral ha de ser capaç d'exposar en detall com cal dur a terme una independència de forma unilateral. Quina és la millor estratègia per garantir que el govern té el control sobre el poder coercitiu? Com es garanteix el pagament de factures del govern en el moment d'impàs entre la independència i la capacitat de recaptació efectiva dels impostos? Com s'obliga a les entitats bancàries a aplicar els embargaments bancaris que ordeni l'administració catalana i no els que ordeni l'administració espanyola? Quina estratègia cal seguir en cas que algun cos policial espanyol s'enfronti a les forces policials catalanes? Cal que siguem capaços de respondre aquestes preguntes i moltes d'altres que la majoria d'independentistes ni tan sols s'han plantejat.

Fomentar aquest debat i donar-hi respostes és una eina clau per assegurar-nos que el govern català engega un procés unilateral real. La millor manera de solidificar aquest projecte entre els seus impulsors i entre l'independentisme en general és cercar en la política comparada internacional.

És per això que des de Solidaritat apostem per la realització, de manera regular, de conferències nacionals sobre la unilateralitat (preferiblement el més aviat possible) en la qual participaran actors i experts internacionals que coneguin o hagin viscut en primera persona processos d'independència unilateral d'altres països del món. Per tal de promocionar les conferències i posar a disposició dels catalans tota la informació generada, es realitzarà una pàgina web amb tota la informació, com també es promourà la presència al carrer i l'acció de base. Aquesta pàgina web ha d'esdevenir una plataforma de continguts de l'independentisme unilateral. Per tant, a més de promocionar les conferències i contenir els continguts generats per aquesta, servirà com a digital del procés d'independència i espai per a experts de prestigi que apostin per la unilateralitat. Oferim treballar plegats amb aquelles entitats que tinguin els mateixos objectius per materialitzar aquest treball com a oferta política institucional. Proposem les següents jornades d'anàlisi política:

3.1. Estudi Jurídic del Dictamen del Tribunal de la Haia respecte de Kosovo. Aplicabilitat al

cas català. Estudi dels models d'Independència unilateral. Supòsits d'èxit i fracàs: causes i estratègia catalana.

3.2. Negociació internacional. Requisits per formar part d'organismes internacionals. ONU, Unió Europea, Consell d'Europa, Unesco, ... Estratègia catalana i política comparada.

3.3. Unilateralitat Fiscal. Necessitats financeres inicials, línies de finançament i Agència Tributària catalana. Com encarar els 100 primers dies de DUI. Pensions. Sistema transitori. Models comparats

3.4. Control de l'ordre públic. Reacció democràtica de la ciutadania en suport de les institucions.

3.5. Model Bancari Independent. Mesures transitòries de Garantia ciutadana

La web estarà formada per un equip de redacció de reconegut prestigi, dotada d'un pressupost anual que s'intentarà que es complementi amb ingressos provinents de publicitat.

En l'escenari actual, a l'espera de veure si s'aconsegueix la formació d'un govern i quines accions duu a terme aquest govern, fins a arribar a la data límit de 18 mesos marcada en el full de ruta de Junts pel Sí, caldrà que l'independentisme unilateral treballi per enfortir els moviments que atorguen sobirania al nostre país. Un exemple és el moviment de sobirania fiscal, el qual ja fa més de 3 anys que està en marxa, però no ha quallat socialment per la manca de suport institucional que ha tingut. També caldrà estar amatents a possibles accions del govern espanyol per bloquejar l'autogovern de Catalunya o inhabilitar membres del govern o del Parlament. En cas que un fet d'aquests s'esdevingui pot ser la guspira que encengui el poble català i produeixi el moment de ruptura que ens dugui cap a la independència. Finalment, caldrà prioritzar les accions que empenyin cap al compliment del full de ruta que ha marcat Junts pel Sí que planteja la proclamació de la independència en un màxim de 18 mesos.